

Stk. 4. Den, som uden at være læge afbryder en andens svangerskab, idømmes foranstaltninger efter kriminalloven.

Stk. 5. Stk. 1 og 4 finder tilsvarende anvendelse på den, der bistår ved den pågældendes virksomhed.

Stk. 6. Overtrædelse af § 12 eller af vilkår, der er fastsat for godkendelse efter § 12, stk. 1, medfører idømmelse af advarsel eller bøde.

§ 14. Den, som til andre end sygehuse sælger genstande eller stoffer, der må antages at være bestemt til afbrydelse af svangerskab, eller i øvrigt stiller sådanne gen-

stande til rådighed mod vederlag, idømmes foranstaltning efter kriminalloven.

§ 15. Overtrædelser, der begås af uagtsomhed, medfører ikke sanktion.

Kapitel 6.

Ikrafttræden m. v.

§ 16. Loven træder i kraft den 1. februar 1975.

Stk. 2. Lov nr. 177 af 23. juni 1956 om foranstaltninger i anledning af svangerskab ophæves.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Nærværende forslag til lov for Grønland om svangerskabsafbrydelse er udarbejdet af Det grønlandske Lovudvalg og bygger på den for det øvrige Danmark gældende lov nr. 350 af 13. juni 1973 om svangerskabsafbrydelse. Forslaget, der er udarbejdet efter direkte anmodning fra Grønlands Landsråd, indeholder ikke ændringer i de materielle bestemmelser i forhold til den danske lov, hvorimod opbygningen af det administrative apparat i Grønland, herunder navnlig den omstændighed at der ikke i Grønland findes nogen mødrehjælpsinstitution, bevirker, at der, for så vidt angår sammensætningen af de i de danske lov omhandlede myndigheder, må gives særregler for Grønlands vedkommende.

For det her omhandlede retsområde er stillingen i Grønland i dag den, at det er lov nr. 177 af 23. juni 1956 om foranstaltninger i anledning af svangerskab m. v., der er gældende. Lov nr. 120 af 24. marts 1970 om svangerskabsafbrydelse fik ikke gyldighed for Grønland, men indeholdt en bestemmelse om, at loven ved kgl. anordning kunne sættes i kraft for Grønland. Af administrative grunde, herunder i første række at der som nævnt ovenfor ikke findes mødrehjælpsinstitutioner i Grønland, er en sådan ikraftsættelse ikke blevet aktuel.

Baggrunden for at lov nr. 350 af 13. juni 1973 om svangerskabsafbrydelse ikke fik gyldighed for Grønland, var dels, at der fra grønlandsk side var udtrykt ønske om, at der blev udarbejdet en særlig svangerskabslov for Grønland, dels at man fandt det rigtigst, at Grønlands Landsråd inden forelæggelsen af et lovforslag efter en drøftelse med udgangspunkt i den her i landet førte debat havde taget stilling til,

om der i Grønland burde indføres fri adgang til svangerskabsafbrydelse.

Sagen har været behandlet af Grønlands Landsråd i efterårssamlingen 1973 og forårssamlingen 1974, og rådet har tiltrådt nærværende lovforslag, hvis vedtagelse ikke har administrative eller økonomiske konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Bestemmelsen er enslydende med den danske svangerskabslovs § 1, der fastslår princippet om fri adgang til svangerskabsafbrydelse, når indgrebet kan ske inden udløbet af 12. svangerskabsuge.

Til § 2.

Bestemmelsen er enslydende med den danske svangerskabslovs § 2 og vedrører tilfælde, hvor svangerskabsafbrydelse er nødvendig af lægelige grunde. På grund af § 1 får bestemmelsen normalt kun betydning efter udløbet af 12. svangerskabsuge. Den omfatter i modsætning til §§ 1 og 3 også kvinder, der ikke har bopæl i riget.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer til den danske svangerskabslovs § 3, hvorefter der under visse omstændigheder her i landet kan foretages svangerskabsafbrydelse efter udløbet af 12. svangerskabsuge med tilladelse fra samrådet eller ankenævnet.

Til § 4.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger, findes der endnu ikke nogen mødrehjælpsinstitution i Grøn-